

opusdei.org

Prelát na sviatok svätého Josemaríu: Boh nás neprestáva milovať, keď robíme chyby

Homília Mons. Fernanda
Ocáriza pri príležitosti sviatku
svätého Josemaríu v Bazilike
svätého Eugenia (Rím).

26.06.2024

Homília na sviatok sv. Josemaríu

Na dnešný sviatok a vo svetle čítaní z Omše môžeme zvážiť dva aspekty života svätého Josemaríu, ktoré nám ukazujú, aký bol jeho vzťah s Bohom: Božie synovstvo a posväcovanie práce.

Božie synovstvo

„Neprijali ste ducha otroctva, aby ste sa opäť báli," poznamenáva svätý Pavol v jednom z čítaní, ktoré sme práve čítali, „ale prijali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: *Abbá, Otče!*“ (Rim 8,15).

Krstom sme Božími deťmi v Kristovi, a to znamená nový spôsob pohľadu na Boha, poznačený láskou, dôverou a jednoduchosťou, čo sú postoje vlastné synovi voči otcovi.

Vedieť, že máme Otca, ktorý nás nekonečne miluje, nám umožňuje

viest radostný a plný život a vedie nás aj k tomu, aby sme všetky oblasti našej existencie osvetľovali touto láskou, dôverou a jednoduchosťou, dokonca aj uprostred ťažkostí alebo keď silnejšie prežívame naše chyby. Boh nás miluje pre to, kým sme – jeho deti – a nie pre to, čo robíme, pre naše úspechy. A zároveň nás neprestáva milovať, keď robíme chyby. Ako pripomína pápež: Boh nás objíma „vždy po našich pádoch, pomáha nám vstať a postaviť sa“ (*Príhovor*, 26-I-2019). Náš život je neustálym návratom do Otcovho domu, ako márnوترatný syn, s vedomím, že On nás čaká s otvorenou náručou.

Preto nie je nič viac proti našej podstate Božích detí ako strach. „Božie dieťa," povedal svätý Josemaría, „sa nebojí ani života, ani smrti, pretože základom jeho duchovného života je vedomie Božieho synovstva. Boh je môj Otec,

vraví si, je tvorcom všetkého dobra,
je Dobro samo. — Ale správame sa —
ty a ja — naozaj ako Božie
deti?“ (Vyhňa, bod 987).

To neznamená, že nás nezasiahnu
údery, ktoré dostávame, alebo
prekážky, na ktoré narazíme v živote.
Keď vznikne rodinný problém,
choroba alebo ekonomická prekážka,
je normálne, že sa najmä na začiatku
cíti určitý závrat. Niečo podobné sa
nám môže stať pri pohľade na
situáciu vo svete. Ako nespomenúť v
našich modlitbách, medzi toľkými
potrebami, vojnu medzi Ukrajinou a
Ruskom alebo strašnú situáciu vo
Svätej zemi?

Krehkosť, ktorú cítime vo svojom
živote, a nestabilita mieru vo svete
môžu byť zároveň pomocou pre našu
silu, ak nás podnietia, aby sme sa
uchýlili do lásky, ktorá nikdy
nesklame, do tej skaly, ktorá je oveľa
pevnejšia ako to, čo nám môžu

ponúknuť pozemské reality. „Utietskaj sa k Božíemu synovstvu,“ odporúčal zakladateľ Opus Dei. „Boh je tvoj nekonečne milujúci Otec. To je tvoja istota, to je dno, na ktoré môžeš spustiť kotvu, nech by sa už na hladine tohto mora života dialo čokoľvek. A nájdeš radosť, silu, optimizmus, víťazstvo!“ (*Krížová cesta*, VII. zastavenie, č. 2).

Posväcovanie práce

V prvom čítaní sme si pripomenuli ďalší úryvok, ktorý hovorí o Božom zámere so svetom. Ide o úryvok, ktorý rozpráva, ako Boh stvoril človeka „a umiestnil ho do záhrady Eden, aby ju obrábal a strážil“ (Gn 2, 15). Je krásne môcť znova uvažovať o tom, že práca – to, čo zaberá veľkú časť nášho času – je niečo úžasné. Niekedy sa zdá, že nás vyčerpáva – pretože nás nejaká úloha nebaví, alebo sa skomplikuje, alebo jednoducho preto, že sme unavení;

avšak text z Genesis nám pripomína, že práca nie je dôsledkom dedičného hriechu: od svojho počiatku má človek tú česť podieľať sa na budovaní lepšieho sveta prostredníctvom svojej práce. Samotný Kristus strávil väčšinu svojho života vykonávaním remesla. Tie roky práce tiež prispeli k našej spáse. Ježiš nám tak ukazuje, že každá úloha môže mať hlbšiu hodnotu, než ako ju môžeme ľudsky vnímať.

Svätý Josemaría často opakoval, že veľkosť práce závisí od lásky, s ktorou sa vykonáva. Láska, ktorá sa prejavuje v pozornosti k detailom, v snahe slúžiť druhým, v úsmeve na všetky osoby, v profesionalite, s ktorou vykonávame svoje úlohy... A to všetko s hlavným cieľom osláviť Boha a slúžiť druhým, ktorí sú tiež deťmi toho istého Boha. „Preto by sa človek nemal obmedzovať iba na robenie vecí, na vyrábanie

predmetov,“ komentoval svätý Josemaría. „Práca sa rodí z lásky, je prejavom lásky a láske sa i podriaďuje. Boha spoznávame nielen pozorovaním divov prírody, ale aj skúsenosťou našej vlastnej práce, nami vynaloženého úsilia. Práca sa takto stáva modlitbou a vzdávaním vďaky, lebo vieme, že nás sem na zem postavil Boh, že nás miluje, a že nás spravil dedičmi svojich prislúbení“ (*Ísť s Kristom*, bod 48).

Obráťme sa na materinský príhovor Panny Márie, prosme ju, aby nám pomohla vždy si byť vedomí a cítiť, že sme obľúbené Božie deti, a aby sme našli jej Syna v našej práci vykonávanej s láskou.

Amen.

.....

sk-sk/article/prelat-na-sviatok-svateho-
josemariu-boh-nas-neprestava-milovat-
ked-robime-chyby/ (01.04.2026)